

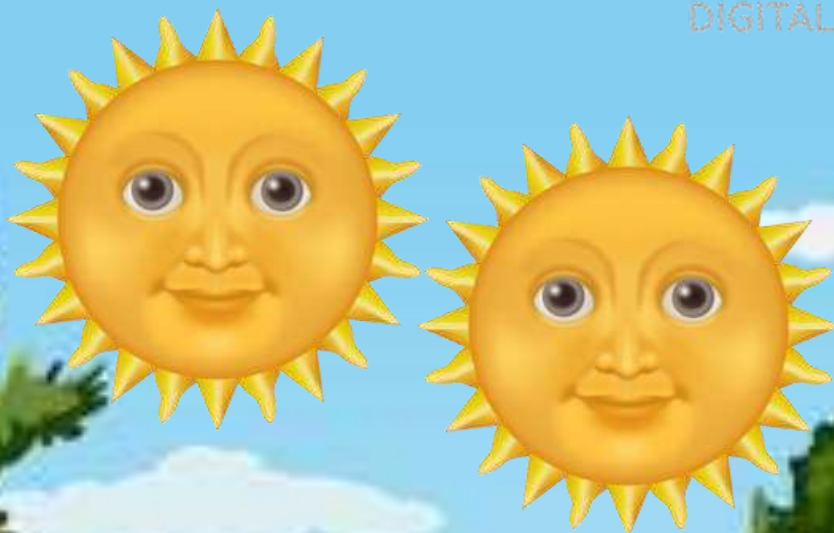
Eens op 'n Tyd Ons Planeet Deur Vitta Murrow

Eens op 'n Tyd

Twée Sonne

THINK
DIGITAL ACADEMY

Eenmaal tussen drie seë, op land wat deur 'n breë krater gevorm is, was daar 'n woud. Bo die woud het twee sonne gehang. Hulle woeste, onverbiddelike strale het oor die land geskyn en almal wat in die woud daaronder gewoon het, gepynig.

Binne die woud was daar 'n ensemble van ses spelers. Een
het 'n tandige geglimlag.

Dit was Krokodil.

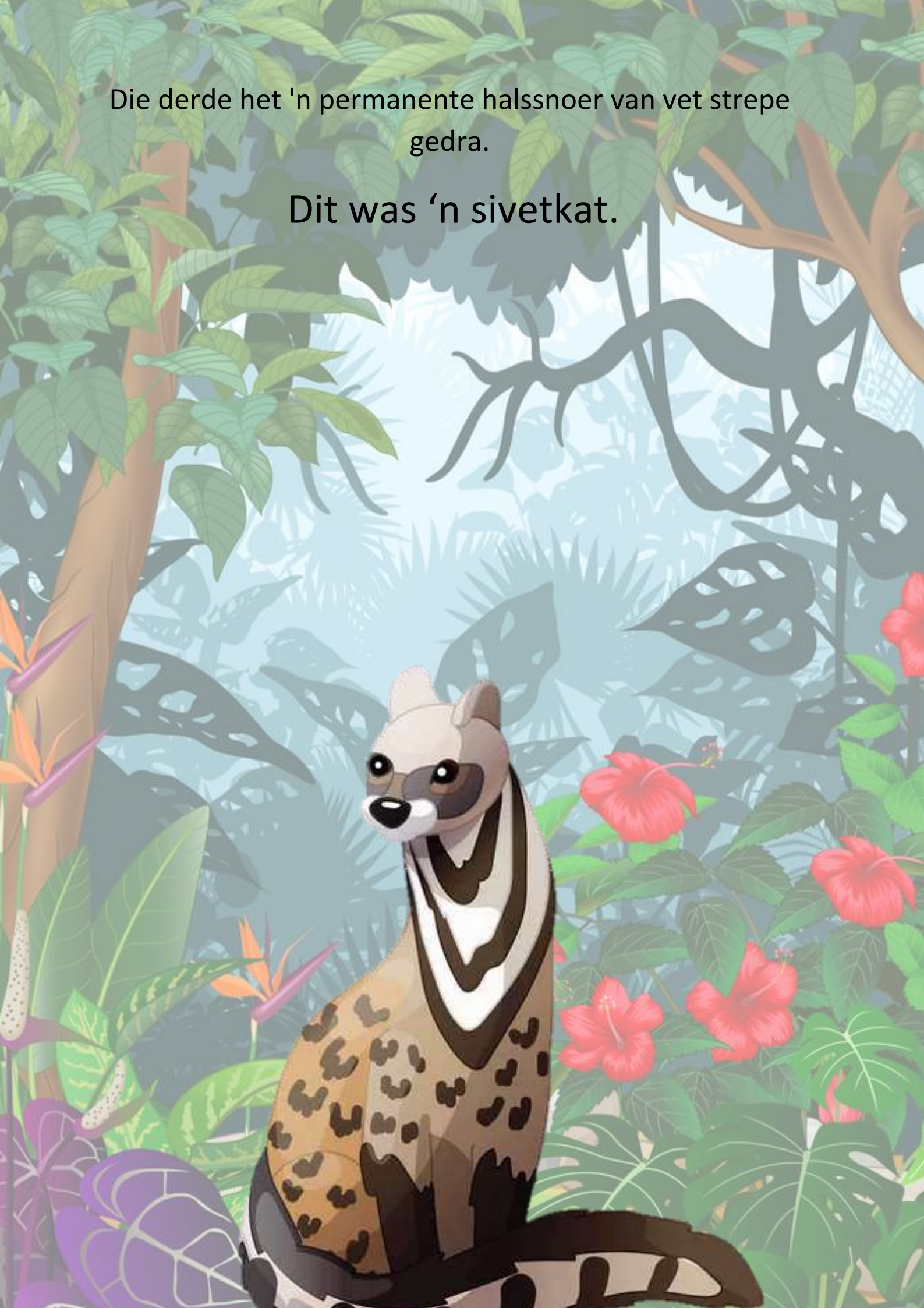
Die tweede het bakkerige hare gehad.

Dit was Orangoetang.

Die derde het 'n permanente halsnoer van vet strepe
gedra.

Dit was 'n sivetkat.

Die vierde het 'n onvergeetlike profiel gehad.

Dit was 'n Neusaap

Die vyfde sluimer so in die son dat 'n oranje kuif op sy
bors verskyn het.

'n Son Beer, natuurlik

Die sesde en laaste, was 'n klein maar behendige jagter.

Die immer kunssinnige Luiperd kat.

Die ses spelers het die rolverdeling van die Teater van die Bos uitgemaak. Die breë krater was hul verhoog. Elke dag het die ensemble bymekaar gekom om te improviseer, te repeteer en te dramatiseer.

Hul optredes bevat Son Beer se krag
prestasies ...

... Orangoetang se dans in
die bome ...

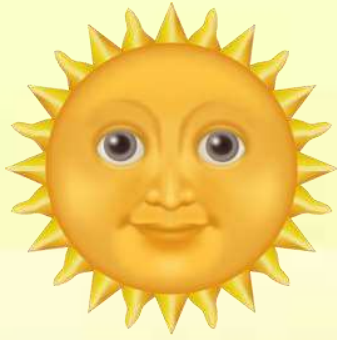
... Neusaap se komiese
geestigheid ...

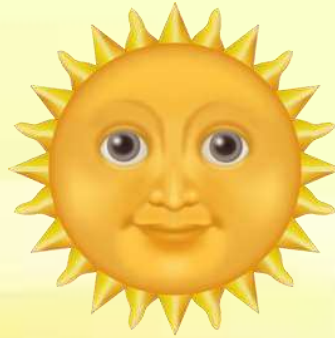
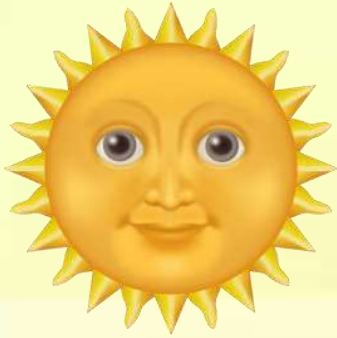
... en geveg- en jaagtonele met sivetkat
en Luiperd kat in die hoofrolle.

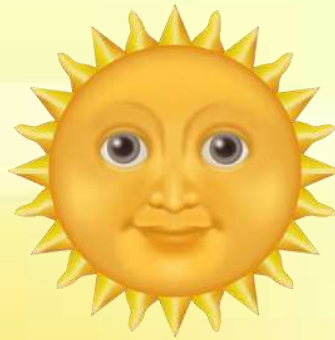
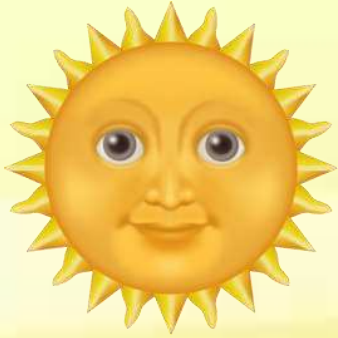
Maar die beste van alles was die wals
van die Krokodil, 'n opwindende solo
dans.

Krokodil se ster reaksie was gelyke dele komedie en tragedie. Hy het geheimsinnig geswaai, sy gehoor gesus en hulle toe met skerp tande en reuse kake geskok!

Maar net toe die gehoor hyg, sou krokodil hulle ontwapen met 'n warm grynslag en 'n lawwe geslinger. Die daad het elke keer 'n staande ovasie ontvang. Dit was plesier vir byna almal.

Almal behalwe Krokodil. Dit was nie die spook van sterre
wat Krokodil moeg gemaak het nie. Dit was die warm
brand van die tweeling sonne. Elke oomblik op die
verhoog het 'n rukkie langer uit die verfrissende rivier
water beteken.

Stadig, dag na dag, het Krokodil se taai buitekant blase ontwikkel en het begin vervel. Sy oë het droog geword en seer geword. In die teatrale tweestryd tussen Krokodil en die tiran sonne het die hemelse tweeling nooit opgehou om seë te vier nie.

Eendag het die spelers by die Teater van die Bos
opgedaag om uit te vind dat hulle 'n lid te min
getel het. Hul hoofspeler, krokodil, het nie
gekom nie. O waar, o waar was Krokodil!

Die ensemble het na die rivieroewer gehaas en uitgeroep. Hulle het Krokodil se stert tussen die modderige rimpelings van die water gesoek. Maar hulle het niks gevind nie.

Son beer het op die woud se vloer,
sy paadjies en spore deur gesoek.

Sivet het vrae van die vermiste dier
na die stil hoeke van die krater
gedra.

Neusaap en Orangoetang het uit die hoogte
van die blaredak oorhoofs na Krokodil
geroep.

Luiperdkat het boodskappe
gejaag na die
vinnigbewegende rotte en
slange van die ondergrond.

Sonbeer het elke dier wat hy teëgekom het met 'n bulderende stem beledig. “Het jy Krokodil gesien? Van die teater?”

Met geen teken van Krokodil, het
die ensemble na die oewer van
die rivier terugkeer en na die
waters gestaar.

en daar, in die sand, het hulle vars
kloumerke opgemerk. Hulle was die
onmiskienbare vorm van 'n
krokodil klou.

Hoop het hul harte opgewek!
Hulle het die merke langs die
rivier se rand gevolg totdat hulle
'n modderput bereik het. Begrawe
in die modder, huilende stil, het
hulle Krokodil gevind.

THINK

DIGITAL ACADEMY

